

mærkning, at Arbejdsløsheden var ringe i de sønderjydske Landsdele, og han saa deri et Vidnesbyrd om, at Kapitalmangelen ikke kunde være særlig stor dernede, idet han mente, at der var et bestemt Afhængighedsforhold mellem de to Ting, hvad der vel til en vis Grad er. Jeg vil alligevel gøre den Betragtning gældende, at de sønderjydske Landsdele jo er meget tyndt befolkede og er en Landsdel, som, hvad angaar Støtte fra det offentlige og Interesse fra den Statsmagt, hvorunder den har hørt, har været forsømt gennem lange Tider. Og jeg tror, at alle Partier i Danmark, i højere Grad end Tilfældet har været, bør være opmærksomme paa dette og betragte det som en ganske overordentlig vigtig Opgave, at der fra det øvrige Land ydes ekstraordinære Bidrag til, saa snart gørligt er, økonomisk set, og ogsaa hvad Befolkningstætheden angaar — ved at Befolkningsoverskuddet fra andre Landsdele kommer derned og faar Virksomhed og Beskæftigelse —, at ophjælpe disse Landsdele.

Den højtærede Finansminister sagde i den samme Tale, at man med Hensyn til de landøkonomiske Bevillinger paa Finansloven overvejede — det har ogsaa givet sig Udslag i visse Love — til Dels at indføre et nyt Princip, idet der med Hensyn til Statstilskud skulde skelnes mellem de bemidlede og de mindre bemidlede. Denne Tanke, sagde den højtærede Finansminister, var sund økonomisk og social, og dette er til en vis Grad rigtigt. Naar der er Tale om Understøttelse, direkte Tilskud, billige Laan, Understøttelse til Ophold paa Landbrugsskoler o. s. v., vil Princippet efter min Mening være rigtigt. Men det vil ikke kunne gennemføres, naar der er Tale om, som man maaske kunde kalde det, en landøkonomisk set agitatorisk Oplysning for at gennemføre visse almene Reforme og derved gavne den almindelige Økonomi. Saa kan man ikke altid skelne saaledes og gør det heller ikke paa den foreliggende Finanslov, hverken paa Landbrugsministeriets Budget eller paa andre Budgetter. Jeg tror ikke, at man, hvad der har været Tilbøjelighed til, naar man vil skelne mellem bemidlede og mindre bemidlede, kan gøre dette ved at fastsætte en Arealgrænse for de paagældende Jordbrug. Den vil nemlig altid vise sig at være vilkaarlig; der kan

være Velhavere over, og der kan være Velhavere under, fattige over og fattige under en hvilken som helst Arealgrænse. Hvis man kommer ind derpaa, nærmer man sig ogsaa Skabelsen af nye Særrettigheder, nye Privilegier, noget, som jo ikke skulde blive Følgen af, at vi endelig er blevet færdige med at afskaffe dem i den anden Ende af Samfundet.

Jeg beklagede før, at der fra det konservative Folkepartis og fra Partiet Venstres Side ikke synes vidtgaaende Tilbøjelighed til at acceptere de Besparelser paa de militære Budgetter, som er vedtaget paa Folketingets Finanslov. Jeg skal ikke gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger herom, men vil dog gerne til det ærede 4de landstingsvalgte Medlem (Ejsing), Ordføreren for Partiet Venstre, sige, at naar han som Begrundelse for sit Standpunkt hævdede, at hans Parti i Folketinget var gaaet med til Bevillingen til Hanstholm Havn, fordi man ikke vilde lovgive paa Finansloven, saa er det ikke stemmende med de Udtalelser, der faldt ved Behandlingen i Folketinget, bl. a. fra den tidligere Minister for offentlige Arbejder i Ministeriet Neergaard, hvis Begrundelse for at gaa med til Bevillingen udelukkende var den, at den var nødvendig, paakrævet og nyttig. Og som det ogsaa blev sagt af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, var der jo Medlemmer af det konservative Parti i det andet Ting, som gik mod denne Bevilling og altsaa gik med til paa dette Punkt at lovgive paa Finansloven, som man kalder det, noget, som i øvrigt har fundet Sted mange Gange før, og som man fra ingen Side i Rigsdagen er betænkelig ved, hvor det drejer sig om Formaal, som man billiger. Dette er i Virkeligheden Sandheden, alt det andet er ikke andet end Paastande og Tale udenom Realiteterne. Naar det drejer sig om Formaal, som man billiger, saa kan man gaa med dertil og har ofte gjort det. Men naar det, som i dette Tilfælde, drejer sig om Formaal, som man misbilliger, visse Besparelser paa de militære Budgetter, saa mener man fra det konservative Folkepartis og Venstres Side ikke at kunne gaa med dertil. Her vil jeg gerne sige til det konservative Folkeparti, at dets Stilling ikke undrer mig. Det er kun rimeligt, at dette Parti efter hele sin Stilling indtager denne Holdning. Der-